

Då smälter det frusna - Låt mig växa till alltmer

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-12-05
Senast uppdaterad 2012-01-28

Låt mig växa till alltmer
{biblink}Ett omkväde i en visa sjunger i bakhuvudet på mig.
Jag blir inte av med den.
"Ja, låt mig växa till alltmer och trösta mig igen ..."
Jag tror att Herren har givit mig den för att den skall börja gnola också i dig. Och i allt Guds folk som läser detta.
Guds folk behöver växa.
Inte i första hand på bredden.
Men på djupet. I mognad. I erfarenheter av Herren.
Ja, låt mig växa till alltmer och trösta mig igen..."
... så att vi genom den tröst vi själva undfår av Gud, kan trösta dem som är stadda i allahanda nöd"
(2 Kor 1:4)

Ett sådant växande i mognad har Johannes beskrivit i ett av sina brev.
Han skriver till barn, till ynglingar och till fäder.
(1 Joh 2:12-14)
Han skriver inte till olika åldersgrupper utan till människor i olika mognadsstadier.

Man börjar som barn.
"Jag skriver till er, kära barn, ty synderna är er förlåtna för hans namns skull ... Jag har skrivit till er, mina barn, ty ni har lärt känna Fadern."
Johannes använder två olika ord för barn.
Första gången är det "teknon". Det betyder "det som är fött".
Andra gången är det "paidion" (jfr pedagog). Det ordet syftar på det barn man tar hand om och fostrar.
Först föds man. Sedan fostras man.
Inte tvärtom. Inte: Om jag blir riktigt bra så skall jag kunna räknas som kristen... Jag kan inte dresseras till att bli en kristen. Jag föds till det.

Allt växande är ett mysterium. En hemlighet.
Ett barn växer i sin mors liv.
Ett frö spirar upp till en planta.
Den yttersta orsaken till att någon föds på nytt och börjar vä-xa är att Gud lagt ned sin "säd" i en människas liv. (1 Pet 1:23) Det var en gång två små frön, som låg nere i den mörka mar-ken.
Det var vinter och det var kallt.
— Vad kallt och mörkt här är. Jag fryser, sa det ena fröet.
— Och vad trångt och enformigt och trist, sa det andra.
— Tänk om man kunde bli något annat. Ett busfrö till exempel...
— Min inneboende lust att förverkliga mig själv kan jag inte finna här.
Jag måste ut...

Och vintern gick. Snön smälte och det började våras.
— Vad fuktigt här är. Det droppar in över allt, sa det ena fröet.
— Vi måste säga till värden att täta.
— Jag dricker ihjäl mig.
— Jag sväller och sväller och sväller...
— Jag spricker. Hjälp! Jag dör!!!

Och sommaren kom. Solen sken och två små plantor tittade fram ur marken.
— Goddag, sa det ena fröet.
— Goddag, sa det andra. Har vi inte träffats förr? Jag känner igen dig på rösten.
— Jo, det var vi två som låg och frös därnere under marken.
— Och som trodde att livet inte hade någon mening.
— Och menade att vår lilla värld under jorden var allt.
— Och vad tråkigt vi hade det.

— Och nu. Vad allt är flott! Fantastiskt! Vilka färger...
 — Och se på fåglarna! Och där går en myra. Och titta på träden...
 — Vad spännande allt är. Ett helt nytt liv.
 — Jag känner långt in i stjärken att vi kommer att få se och uppleva mycket mer...

Man börjar som barn.
 Först föds man. Sedan fostras man.
 Den grundläggande undervisningen för Guds barn är att man för Jesu skull får vara Guds barn. Först tar man emot syndernas förlåtelse för Jesu skull, skriver Johannes till barnen. Det är så man lär känna Fadern. Tillsammans med Jesus och i förtröstan på Jesus får man nalkas Fadern och växa i erfarenhet av att man för Jesu skull får vara Guds barn.
 Abba! Fader!

Svara på frågan: Är du ett Guds barn?

Våra barn växer. Och Guds barn gör det också.
 Där kommer trotsår och tonår.
 Där kommer frestelser och syndafall.
 Där kommer angrepp från djävulen, världen och vårt eget kött.
 Precis som våra barn behöver få hjälp med att mogna som människor så behöver Guds barn det också.
 Det som får oss att mogna och växa är ju församlingens gemenskap. Bröders och systrars tröstande. Äldre kristnas erfarenheter. Bönegruppernas gemenskap, den dagliga bibelläsningen.
 Johannes skriver till "ynglingarna".
 "Ni har övervunnit den onde."
 "Ni är starka, ty Guds Ord förblir i Er"
 Detta ynglingastadium når man när man blivit klarsynt över ondskans försåt och list. Och klarsynt över var kraften och segern finns — Guds Ord.

Man börjar som barn.
 Barn växer upp till unga män och kvinnor.
 Män och kvinnor blir fäder och mödrar.

Johannes upprepar två gånger samma sak till fäderna.
 "Ni har lärt känna honom som är från begynnelsen."
 De har lärt känna Jesus.
 Johannes kan upprepa samma sak till fäderna därför att de aldrig tröttnar på att höra om Jesus. Om och om igen kan de lyssna till vad han har gjort för dem. Alla deras önskningar och all deras längtan sammanfattar de i ett enda: Jesus allena.

Det Guds folk idag behöver är fäder och mödrar i Kristus.
 Sådana som kan vara redskapen att föda fram barn i tron.
 Sådana som kan ta hand om bábisar i tron och leda dem vidare.
 Man behöver inte vänta till gråhårsåldern för att bli detta.
 Allt beror på om någon vill ställa sig under Ordets ledning och tröst.

Herren frågar idag efter redskap för sitt verk.
 Efter fäder och mödrar i Kristus.
 Efter sådana som vill låta sig ledas in i erfarenheter av Herrens makt i nöd och konflikter och svårigheter.
 Låt mig växa till alltmer
 och trösta mig igen...

(november 1978)